

A LAP ELŐFIZETÉSI ÁRA

Egy évre	6 frt. — kr.
Fél évre	3 „ — „
Negyed évre	1 „ 50 „
Egyes szám ára	6 „
Külföldre egy évre	8 „ — „

Ezen lap megjelenik
hetenkint kétszer:
vasárnap és csütörtökön.

SZÉKELYFÖLD.

Közigazdasági, társadalmi és szépirodalmi hirlap.

SZERKESZTŐSÉG:

KÉZDI-VÁSÁRHELYTT:

Szabó Albert könyvnyomdájában.

CSIK-SZEREDÁN:

Sprencz György szerkesztő lakásán.

KIADÓ-HIVATAL:

KÉZDI-VÁSÁRHELYTT:

Szabó Albert könyvnyomdájában.

CSIK-SZEREDÁN:

Györgyakab Márton nyomdabérlőnél.

A lap tartalmát illető közlemények a szerkesztőségekben, az előfizetések, hirdetések, nyilvtéri cikkek, stb. a kiadóhivatalokban fogadtatnak el.

A főispánok hatáskörének szervezése alkalmából.

A magas kormány közelebből több törvényjavaslatot terjesztett tárgyalás végett a képviselőház elé a községek rendezése, a közigazgatási tisztviselők fegyelmi ügye, a köztörvényhatóságokról stb., melyekben szó van a főispánok hatáskörének szervezéséről s ezzel kapcsolatosan a közigazgatás reformjáról is, a mi bennünket igen közlőre érdekel. Igen; mert ez egy lépés leendő a közigazgatás államosítása felé. Ez pedig oly fontos kérdés, melylyel szemben mindenkinél tudnia kell, hogy minő álláspontot foglaljon el.

Magyarországra nézve a közigazgatás reformjának szükségessége, illetőleg államosítása ma a megváltozott idők és politikai viszonyoknál fogva már egyenesen az állami lét kérdésévé lett. Ma a mult és jelen között különbséget kell tennünk; de nem szabad szem elől tévesztünk azon nagy átalakulásokat, melyeken társadalmilag és politikailag 48-ban átestünk, de nem szabad figyelmen kívül hagynunk az átalakulások nagy horderejét Magyarországra nézve úgy társadalmi és közigazgatási szempontból, valamint magasabb politikai tekintetéből sem.

A mai viszonyok arról győznek meg, hogy a megyék a mai alapon és régi hatáskörükben egy kétélű fegyverszöveget tehetnek az államnak.

A „Székelyföld“ tárczája.

Mama.

Irta: Gabányi Árpád.

I.

— Látod, Mari, az Isten nem szeret minket.
— Mért mondd ezt?
— Már két éves hasások vagyunk, s a bölcső még mindig üres.

A férj rámutatott erre a felesleges butorra, mely célját tévesztve, ott hevert a szobácska félreeső zugában, s a belőle hiányzó piczi buba helyett teli volt rakva burgonyával, sárgarépával és kukoricával.

— Üres? — szólt az ifjú menyecske, tréfával próbálván elűzni a dolgot. — Hiszen látja kelmed, hogy teli van zöldséggel.

A férj felsóhajtott, még egyszer megcsókolt a feleségét, ást, kapát a vállára vetett s indult kifelé. A küszöbről azonban visszaszólt:

— Nem zöldség számára csinálta azt az asztalos.

Az asszony tovább is incselkedett:
— Hát aztán? Szegény ember a vagyonát oda teszi, a hol helye van.

— Csakhogy ott nincs ám helye, mert a sárgarépa meg a burgonya nem ri!

— Ki tudja? Hát ha rini fog, mire kelmed visszajön a munkából? Ha az Isten akarja, elsül a kapanyél is.

— Jó, jó! A mindennek ura áldjon meg...

A fiatal paraszt kifordult a kapun, felesége pedig még soká utána nézett, s mikor már nem látta, vidám arca egyszerre szomorúvá lett, s mintha könnyek gyűltek volna a szemébe, történeti kezdte a keze fejevel.

Magyarország szabadsága és alkotmány 48-ig arisztokratikus alapokon állott. A nemesség úgy a tót, mint az erdélyi oláh vidékeken magyarnak, a magyar nemzet és korona tagjának vallotta magát, s így a magyar állam egységét politikailag veszély nem fenyegette. De másképen van 48 után. A demokrácia győzött, a politikai jogokat megosztotta, a régiek kezéből kivette a vezérszerepet s azon vidékeken, melyeken nem magyarok laknak, a döntő súly a többség után oly elemekre szállt, melyeknek a magyar állam szolgálatában politikai megbízhatóságuk legalább is kétséges. Igazolja ezt a későn bár, de ébredő nemzeti közszellem, mely a magyar közművelődés eszméjét szülte és megtestesíteni iparkodik.

De van ezenkívül még más ok is, mely a közigazgatás államosítását sürgeti. Ma a közigazgatás egy külön tudomány; saját törvényekkel bír. Készülni kell rá, ha tökéletesen meg akarunk felelni; aztán lám, ma még a falusi előjárónak is folytonosan a hivatala mellett kell ülni, attól is kitartó munkásságot igényel. De hogyan is lehessen elvárni, hogy valaki komolyan egy olyan pályára adja magát, melyen részére a megélhetés, a fokozatos előhaladás — a szabad választás, a közönség kegyének hajhászata mellett — nem lehet biztosítva? Hisz már odáig jutottunk, hogy a megyei hivatalokra maholnap alig fogunk kapni

minden tekintetben megbízható elemeket. Mert senki, ki más uton meg tud élni, bizonytalan pályára nem könnyen adja magát.

Hogy lehetnek egyes hanyag hivatalnokok a kinevezés mellett is, hogy a kormány is tévedhet választásában, ezek még nem érvek arra nézve, hogy továbbra is a választási rendszer mellett maradjunk. Ha a kormány maga nevezi ki közegeit, akkor felelős is leendő az adminisztrációért, s bizonyára mind a maga, mind az állam és nemzet jólléte érdekében meg fogja választani arra alkalmas és megbízható embereit.

Ellenben a választó közönséget választottja visszaélése és hanyagsága esetén nem lehet felelősségre vonni s így a felelősséget sem gyakorlatilag biztosítani. Pedig az állam magasabb érdekeinek közvetítése szempontjából a felelősséget is biztosítani kell. De ezt a választási rendszer mellett az adminisztrációban biztosítani nem lehet, sőt magát a kormány felelőssége elvét is kijátszaná.

Igy az állam-adminisztrációnak egy lényeges feltétele az, hogy a közigazgatás oly kezekben legyen, melyek az állam érdekeinek előnyére vannak. Már a mai nemzetiségi zűrzavarban az állam valódi érdekeit a szabad választás útján ki biztosítaná? Ki állana azért jót?

Nem szabad felednünk, hogy Magyarországnak sajátos összealkotásában a politikai motívumok gyakran ellen-

tétbe jönnek a magyar nemzeti érdekek követelményeivel. De a nemzeti érdeket minden ilyen esetben elébe kell tennünk a politikai momentumoknak.

Magyarország a tán kifelé hajló elemekkel szemben az egyensúlyt egyedül a közigazgatás központosítása által biztosíthatja legjobban. Igen; mert az államiságot nem felülről, hanem a mai viszonyok szerint alulról kell csak féltetni.

Követeli ezt a mai felelős kormányzatnak egységessé tett és Budapestre központosított állami végrehajtó hatalma, melyet amaz a népképviselői alapon szervezkedett megyékkel nem oszthatna meg az állam-egység veszélyeztetése nélkül.

És most azt kérdezhetné valaki, hogy hát mit tegyünk a megyékkel? egyszerűen eltöröljük azokat? A világért sem. A megyék utaltassanak egyenesen és tisztán saját hatáskörükbe; szolgálják a helyi és vidéki érdekeket. Ruháztassanak fel a megyei bizottságok a közigazgatási ellenőrzésével.

Ennyit a mai fejlett viszonyok között a magyar közművelődés eszméje, a nemzeti politika, de a politika momentumaitól eltekintve, a magasabb társadalmi és állami érdekek is megkövetelnek.

F.

Országgyűlés. A képviselőház szombati ülésének legfontosabb tárgya 24 törvényhatóság az iránti kérvénye volt, hogy a katonai szükségletek beszerzésénél több te-

két. Mindkét kezét az ajkaira szorította, hogy föl ne kacagjon.

Gyerek! ... Kis buba! ... Ott hagyta! ... Elmentek! ... Az övé! ... Isten meghallgatta imádságát; két angyalt küldött, hogy megajándékozza őt azzal, a miért oly régen esedezik! ... De nem! Hiszen az angyalok nem járnak szekéren; nem takargatják az arczukat szégyenkezve! ... Mi lehet hát ez?

Mari csak most mert megmozdulni.
— Hát ha meg van halva?! — kiáltott egyszerre, s nem törődve azzal, hogy a tövis összekarmolja arczát, kezét, átrontott a sövényen s egy ugrással a gyerek mellett volt.

Ez épe perczen nyitotta fel okos kis szemét; aztán mintegy megbánva, hogy fölébredt, elcsúszította az ajkait s keservesen sirni kezdett, hadonázva a félkezével, melyet sikerült neki a pályából kiszabadítani.

— É! ... É! ... kiáltott Mari magán kívül, s ölbe kapva a csecsemőt, a résen keresztül befurakodott a kertbe. Most vette észre az irást, mely a pályához volt erősítve.

— Irás! ... Betű! ... Levél! ... kiáltozta, mint egy eszelős, kapkodva maga körül, nem tudva, hova fusson? merre menjen?

— Látom, hogy betű, de nem tudok írni. Ki mondja meg, mi áll benne? ...

És szaladt a kerten keresztül, karján a siró gyermekkel, kezében az irással. Utközben átkiáltott a kerítésen:

— Marozsi te! Marozsikám! Hozza azt a kerepelőt. Van már, ki hallgassa!

Befutott a házba, hogy letegye a gyermeket. Felborította a bölcsőt s a krupti, sárgarépa, kukorica szanaszét gurult a padlón.

kintettel legyen a hadügyminiszterium a magyar iparosokra. A kérvényi bizottság ama határozati javaslata, hogy az illető föliratok adassanak ki a honvédelmi miniszteriumnak, hosszabb vitát idézett elő, melynek folyamában Olay Lajos, Fehérváry b., Thaly Kálmán és Hegedűs Sándor szólaltak föl. Még egy néhány csekélyebb fontosságú kérvény letárgyalása után az interpellációkra került a sor. Szapáry gr. felett Szalay Imre és Olay Szilárd egy-egy interpellációjára, aztán pedig Csuzy Pál, Olay Szilárd és Szerdkényi Nándor terjesztettek be újabb interpellációkat.

Fontos határozat.

Kézdi-Vásárhely város tanácsa folyó évi november 30-án tartott ülésében egy igen fontos határozatot hozott.

A tanács ugyanis, belátva, hogy a tanácsház diszterme ugy kicsinységénél fogva, mint mellékhelyiségek hiányában egyáltalán nem felel meg azon igényeknek, melyeket fejlett társadalmi életünk s városunk méltósága követel: egyhangulag elhatározta, hogy egy nagyobb s célznak megfelelőbb terem építésére társadalmi uton mulatságok rendezése, sorsolás, gyűjtés stb. által alapot terem, melyet takarékpénztárral kezelve, folytonosan növel, míg az előirányzott költség fedezve leend. A tanács ez irányban való működését egy sorsolással és közvacsorával egybekötött nagyszabású mulatsággal kezdi meg. E tárgyban városunk buzgó polgármestere következő felhívást intéz Kézdi-Vásárhely város polgáraihoz:

„Tisztelt polgártársak!

Városunk egy régen érzett nagy hiánya, hogy a tanácsház nagyterme nem felel meg a kor kívánalmainak; igen szűk és kicsiny közönségünknek, s a szükséges hivatalszobák kivül nincsenek mellékhelyiségei, s hogy a farsangi mulatságok, társas összejövetelek s városi ünnepélyeknél a hivatali szobák kiürítése s a hivatalos iratok elrakása menyyny időpazarlással jár s mennyire nehezíti a hivatali ügykezelést, mindenki átláthatja.

Élénk társadalmi életünk, jótékonycélú intézményeink fenntartása sok társas összejövetelt, mulatságot hoznak létre, melyek eddig — más helyiségek hiányában — a tanácsház nagytermében folytak le, s mindannyiszor nagyon érezte közönségünk annak szükségét, hogy termünk nem felel meg többé a mai igényeknek.

Szükségünk van egy tágasabb teremre kellő mellékhelyiségekkel ellátva, a hol közönségünk megférhessen s pénze után mulathasson, miáltal e vidék közönségét is megnyerve, társadalmi életünk fejlődésének nagyobb tér nyílhat.

Ekkor megint eszébe jutott az irás s fölkiáltott:

— Az irás, a levél! Jere kicsike, parányi, menjünk a paphoz, az majd elolvassa, mi áll benne!

S futott keresztül a falun, egyenesen a papi lakba.

A munkára ballagó parasztok, a mint így látták felbomlott hajjal, egészen kikelve színekből, kacagva, kiáltozva, karján egy gyermekkel futni, csodálkozva néztek utána s mosolyogva mondogatták egymásnak:

— Ni te ni! A Kárász Mari megboldult!

Tisztelendő uram ép akkor tömte meg a hajnali pipáját, mikor a menyecske berontott hozzá. Lában még papucs volt s az arca szappanos a borotválkozástól

Mari lihegve, szó után kapkodva, egy szuszra elmondott mindent a papnak, aztán szeme elé tartotta az irást, hogy mondja meg, mi áll benne.

A főtisztelendő előbb nagyot nézett, aztán megtörölte szemét a sárga zsebkendővel, majd rágyújtott a pipájára, siettségében három-négy szál gyufát eltörve, föltette a pápaszemét, kifújta az orrát, kezébe vette az irást s az ablakhoz lépve olvasá:

«A leánya neve Margit. Könyörüljetei rajta, bánjatok vele jól. Az Isten irgalmazzon nekem!»

Mikor Kárász uram alkonyatkor benyitott a kapun, valami egészen idegen hang ütötte meg fülét. Ez sem macska, sem kutya-lyök!... Figyelt és levette válláról a tarisznyát, aztán arra ment, a merre a füle huzta s bejutott a szobába. Itt már aztán a pipa is kihullott szájából.

A bölcső ott állt a szoba közepén, s benne egy kicsi buba kesergett. Egyik oldalán az asszony ült, ringatta és énekelte neki. Másik

Ebből kiindulva, a városi tanács a folyó évi november 30-án tartott ülésében egyhangulag elhatározta, hogy a jövő farsangon egy mulatságot rendez, melynek jövedelméből fogja megvetni az építendő nagyterem pénzalapját.

Tisztelettel kérjük a városunkban levő hivatali kart, társulatokat, pénzintézeteket, polgártársainkat: járuljanak hozzá ezen célul valóztatásához tehetségük szerint. Hisz jó akarattal még a porszemből is hegyet lehet alkotni, s közös erővel kivihetünk oly dolgot is, melyet lehetetlennek képzelünk.

Mi, számítva polgártársaink becses pártfogására, jó akarattal elhatároztuk, hogy terünk keresztülvitelére minden eszközt felhasználunk.

Minden adományt hirlapilag nyugtáznak. A begyülemző pénz takarékpénztárral fog kezelteni mindaddig, míg akkora összeggé gyarapodik, hogy abból az építés megkezdhető lesz.

Kézdi-Vásárhely város tanácsa, 1885. november 31-én.

Mi a magunk részéről a legmelegebben üdvözljük a tek. tanács üdvös határozatát.

Egy város szellemét, műveltségét rendszeren középületei és intézményei után szokták megbírálni; méltó tehát, hogy akkor, midőn oly pompás humán intézeteink vannak, legyen olyan tanácsházunk is, mely megfelel a kor kívánalmainak s mely méltó kifejezése és tükrö legyen a város vagyonosságának és értelmiségének. Kézdi-Vásárhely város élénk társadalmi életéből kifolyó társas összejöveteleknél naponkint sajnosan kell éreznie a közönségnek, hogy ugynevezett nagytermünk nagyon is kicsi arra nézve, hogy a nálunk szokásos nagyszámú közönségnek helyet adjon, s miután évek során nem akadt magánvállalkozó, ki nagyobb helyiségről gondoskodhatott volna, — a mi pedig nem lett volna hálátlan dolog — a tanács vette kezébe az ügyet, s miután a város jelenlegi anyagi helyzetében nem képes e célra tette-mesebb áldozatot hozni, társadalmi uton igyekszik az eszmét létesíteni. Mi teljesen meg vagyunk győződve, hogy közönségünk, mely oly nemes szívvvel és bőkezűséggel áldozott humán intézeteinkért, ezen eszmétől sem vonja meg pártfogását, s a legnagyobb áldozatkészséggel fogja támogatni a tanácsot üdvös működésében. Ha a többi, kevésbé vagyonos székel városok s a szász földön még a kisebb falvak is diszes községi házakat tudtak emelni, úgy tán Kézdi-Vásárhely város is közérővel képes leend a kiépítési tervet megvalósítani!

Midőn tehát a tek. tanács határozatát még egyszer melegen üdvözljük, szívünkkel kívánjuk, hogy e szép terv minél hamarabb sikerüljön.

O.

oldalon a Marci kerepelt eszeveszett buzgalommal.

— Hol vetted? — kiálta az ember, a feleségének rontva, és pedig diadalmas kiáltással szökött a férje nyakába:

— Ugy-e mondtam kendnek? Ugy-e mondtam, hogy fog rini.

— Hol vetted?

— A jó Isten adta — válaszolt az asszony, aztán elmondott az urának mindent.

Kárász gazda pislogni kezdett eleinte, aztán elvigyorogta magát, végre oda lépett a bölcsőhöz s nagy vörös kezeivel kiemelte belőle a parányi síró jószágot, nézte, röhögött, megcsókolta, aztán, csakhogy valamivel kedveskedjék neki, felkiáltott:

— Kell-e szalonna, gyöngyöm?

II.

Ő nagysága, a fél éve meghalt földbirto-
kos urnak kedves neje unatkozik. De hát hogy is ne? Egyedül lakik egy nagy uri kastélyban, mely el van ugyan látva mindennel, a mit a kényelem s jóllét megkíván, csak az nincs, a ki ő nagyságát szórakoztassa. Nehány léhűtő udvarló, blazirt himpeller most is ellátogat a házhoz, helyesebben mondva, a szép özvegyhez, — de mióta a kártya-asztal porosan vesztelget a szoba félreeső zugában, a boros-pince pedig jóformán üres, azóta a vendég is ritkább a házban, mint a fehér holló.

Szóval ő nagysága unatkozik.

Rokonai nincsenek. Szülei régen nyugosznak az x-i temetőben s a rossz nyelvek azt mondják, hogy «az öregek szegyleték magokat tovább élni!»... A férj rokonai szintén akár csak meg lettek volna halva, mert ők bizony át nem lépik a jött-ment asszony házának küszöbét s nem látogatják meg azt a teremtest, ki nemcsak hogy alacsony származású, de még hozzá holmi gyants társa-

Valami a csillaghullásról.

November 27-én este a csillagok feltünése után, 1/6 óra körül, az egész égboltozaton — mely tiszta volt s csak a nyugati látókör alsó szélén fekvődt hosszán egy kis réteges felhő — oly sűrű csillaghullás vette kezdetét, minőt ezen emberöltő bizonyára nem látott. A kisebb-nagyobb alakú, rövidebb-hosszabb futamu hulló csillagokat csak hozzávetőleg is számításba venni nem lehetett.

E rendkívüli légköri tűnemény bizonyára mindenfelé nagy feltűnést és a népnél meglebbenést is okozhatott. És méltán is; mert hasonló tűneményt hiába is keresnénk. Alakjára nézve hasonlónak lehetne mondani talán egy óriási tűzijátékhoz, melynek a magasban szétrobbant röppentyűi ezernyi kisebb-nagyobb égő kanócz alakjában hullnak alá; sűrűsége nézve hasonló lehetett a kovács-mester üljéről szétröppenő vas-sziporkákhoz, vagyis inkább az országos kiállítás alkalmából esett fényes kitüntetések csillaghullásához, vagy pedig — hogy sokat ne mondjunk — a nagy pelyhekben kezdődő havazáshoz.

A tűnemény tovább, mint esti 10 órakor tartván, ereje és pompája 6 óra körül fejlett ki, mikor is, kivált a láthatár felé, ökönyi nagyságú lánggömbök váltakoztak a kisebb futó kanóczokkal. Azután ereje és sűrűsége fokozatosan gyengült; a hulló üszkők ritkábbak, vékonyabbak és halványabb fényűekké váltak, míg végre 5 óráig tartó gyönyörköd-tetés, eshetőleg megfélemlítés után ezen légköri forradalom elsimult; újból cikázatok nélkül mosolygott a mennyezet csillagsátora, és a kik attól tartanak, hogy itt az időpont, midőn „az ég erei megindulnak“ és a csillagok nyakunkba szakadnak: azok is megnyugvással szemlélheték, hogy kedvenc csillagzataikból egy fénypont sem hiányzik és így még messze lehet a jövő évre megjósolt — világ vége.

Egyébiránt ezen ritka égi tűnemény természetesen sok mindenféle találgatásra és babonás jóslásra szolgáltat okot a társadalom minden rétegében. Ertelmes körökben jókedvű pajtások élcelve sürgetik töképenzes barátjokat a penészes tallérok előszedésére, minthogy a később beérkezendő véség közsvényes napjaira immár ugy sincs kilátás. Mások, látva a szerb-bolgár háború tüzes bombáit, e tűneményben a Kelet lángborulásának előképét szemlélik. Nekünk itten Csikban az jut eszünkbe, hogy a madéfalvi veszedelmet is — mint a krónikás P. Losteiner írja — Madéfalva felől jövő, a le-

vegőben száguldozó, tüzes kardokat lobogtató lovasok csodás tűneménye előzte meg. Sokan komoly képpel ismétel a világhírű jóslat szavait: „Quando Marcus pascha dabit, Antonius pentecostabit, Joannes in Corpore stabit: totus mundus conclamabit“, a mely jóslatnak pedig naptári része a jövő 1886-ik évben csillagászati pontossággal bekövetkezendő leszén.

Meg sem kísértjük, hozzávetetgetni, hogy ezen égi jelenség mennyiféle találgatásra, babonás képzelődésre és jövendőlésre adhat alkalmat a jámbor nép között!

Mi e tűneményt, ha ritkának is, de egyáltalán egészen természetesnek akarjuk tekinteni, és addig is, míg a szaktudomány ezen tűnemény okai felől teljesen felvilágosít, azt véljük, hogy ez nem is meteor (lebkő) hullás; mert ekkor vagy egy valakit mennykő gyanánt meg is kollinthatott volna, a mire nincsen eset; hanem itten valamely kedélyesebb vendégsergehez van szerencsénk, mely vagy a felsőbb légrétegekben összeverődött gyűlékony anyagu szemcsékből áll, melyek a föld légkörébe hatolván, bolygótűz gyanánt felgyulnak és el is enyésznek; vagy pedig valamely közelünkben átvonult bolygó, esetleg üstökös csillagnak lángsörényéből kihullott szilánkok, égvényes tartalmu üszkők ezek, melyek a mi élenynyel telt légkörünkben nagyobb gyorsasággal kapnak lángot és lobbannak el, mint a vasuti mozdony kemenczéjében az ősrétegek kiolvadt üszke, a közsén.

Spó.

Adalék a nov. 27-iki csillaghulláshoz.

Ha a tegnapi csillaghullást egy tűzijáték szétsziporkázó röppentyűihez hasonlítottuk: ma (nov. 28.) újból alkalmunk van annak egy nem kevésbbé rendkívüli útjátékaról értesíteni a t. olvasót.

A rendkívüli tűnemény következő módon folyt le: A nyugati láthatáron háromnegyed 7 órakor, a somlyói volt székház folyosójáról nézve 4 méternyi magasságban, a Hargita lánczának nagyerdei lehajlása felett, — melyet ezen alkalommal is, mint tegnap, 1 kis réteges felhő borított, — egy ritka fényű és alakú bolygó csillag vonta magára figyelmünket. A csillagnak különösen mozgása volt az, mely miatt semmiféle csillaghoz nem hasonlítható. Ugyanis szabad szemmel is igen jól láthatólag, hol jobbra, hol balra, hol lefelé, hol fölfelé ingadozott; és mintha egy, a magasban megerősített zsinagén függött volna, ennek végén szabály-

egy reggel a kert végiben szép aranyos leánykát talált, aztán magához vette és fölnevelte, mint akár a tulajdon magát.

Ő nagysága a kerti asztalra dobja a könyvet, melyből eddig szórakozottan olvasni látszott, s a fecsegő cseléd felé fordul.

— Hol lakik az a te Mari nénéd?

— Itt a harmadik faluban, kérem alássan, itt a közelben, Renkestén.

Ő nagysága fölegyenesedik a hinta-székből és félretolja hajának szemére hulló fűrtjét.

— Mikor találta Mari nénéd azt a gyermeket? — kérde növekedő kíváncsisággal. — Epen most aratáskor volt két esztendeje. De meg is nőtt ám azóta a piczi szentem! Olyan szép, mint egy angyal, akár csak úgy vették volna el az oltár mellől, azok közül az aranyos angyalok közül, a kik hosszú trombitába fujnak s úgy kiterjesztik a szárnyukat, mintha minden perczben el akarnának repülni.

— Reggel volt ugy-e, mikor találta?

— Igen is, reggel, napfelkeltekor.

— Két éve mult?

— Anyi.

— Mi a neve a gyermeknek?

— Margitka, a lelkem!

Ő nagysága fehérebb lett, mint a ruha, mely karcsu termetén végig simult. Kénytelen volt bele fogódzni a kőasztalba, hogy össze ne roskadjon. A hang összeszorította torkát; alig tudott szóhoz jutni.

— Eredj tüstént és hívd ide Mari nénédet.

— Nem hiszem, hogy eljönne, kérem alássan.

— Miért ne jönne.

— Nem hagyja az el a gyereket egy órára sem. Fél, hogy ellopják.

— Hát hozza magával a gyereket is.

(Folytatása következik.)

szertü és rendesen megújuló körforgást irt le. Az általa ekként újból és újból leírt kör átmérője 2–3 méterre tehető. Ilyetén keringésében egyuttal a láthatár alsó széle felé fokozatosan sülyedett, miglen 1 negyed órai pályázás után a hegylánc háta mögé merült.

Hogy pályája közben nemcsak a leírt elyptikus mozgást tette, hanem tengelye körül is sebesen forgott: azt is ki lehetett alkalmasan vennünk, minthogy a csillag képe ujjabb és ujjabb, majd keresztforma, majd öt, hat águ, vékonyan kilövellő sugáru, majd tojásdad, majd gömb, majd ismét keresztalakot mutatott; és említett változatai szerint fényének hatályossága, sőt kékes fehérszine is változott.

Ez halvány rajza a tüneménynek, melyet többdemagammal egy negyed órán át megilletődéssel és bámészkodással szemléltem. Leírásomat igazolandják mindazok, a kik abban esetleg gyönyörködhettek; és most gondolkozhatnak fölötté azok is, a kik színről-színre nem észlelték.

Megjegyzéseimmel nem akarok a csillagászok szakszerű felvilágosításának elébe vágni; annyit azonban előre is bizvást közölhetek, miszerint ezen tünemény összefügg a tegnapival és — ugy látszik — nem egyéb, mint egy szétmálló bolygónak (planetoid), vagy üstökösnek földünk vonzási körébe tévedett kőzsa darabja (acontia), melynek a tegnapi csillag-hullás röpivekben széthányt hamvait, avagy szilánkjait képezte.

Ha e csodás vendég csekély földgolyónkon akar kikötni: kíváncsok, hogy ne pattanjon a Nagy-Oceánba, hanem álljon meg itt a Continensen s addig is, míg kiégett salakját a szaktudósok ujjakkal tapogathatják: szolgáljon a hódoló küldöttségek fáklyájául a magyar miniszterelnöknek e perczekben ünnepeelt jubileumához!

Spó.

Műkedvelői előadás.

K.-Vásárhely, 1885. decz. 1.

Városunkban, hol minden egylet rövid életet szokott élni, minden évtizedben felemelkedik a színészet is, hogy rövidebb-hosszabb élet után ismét tíz évi álomba sülyedjen. A mai előadás eszünkbe juttatá a régen oly szépen virágzott közművelődési egyesületet, s azon kérdés merült fel bennünk, hogy a mai előadás egy hosszabb pályafutásnak kezdete s egy szebb jövő hajnala, avagy csak a régi lelkesedésnek gyorsan tűnő lángja, mely elenyészik, nem hagyván maga után nyomot? Mi hajlandók vagyunk hinni, hogy a mai előadás sik ere buzditólag fog hatni a lelkes fiatalságra s a mai estélyt még sok más fogja követni s ezáltal tán szép czélú közművelődési egyesületünk is életre ébred. Ezeknek előrebocsátása után a mai előadásról a következőkben mondjuk el véleményünket.

A műsor első pontját Lunn J. „Apró félreértések” című kedves vigjátéka képezte. Megbocsátanak a többi szereplők, ha a dicsőség pálmáját Dobay Lajos urnak adjuk, ki Józsi Samu szerepében igazán jóízű humorával teljesen meghódította a közönséget. Mint rendező, buzgóságával, s mint szereplő, fesztelen játékaival s töröl metszett humorával a legnagyobb mértékben kiérdemlé azon rokonszenves tüntetéseket s kihívásokat, melyekkel a közönség kitünteté. Bocskor Kálmán ur (Sir George Courtly) elegáns angol főúr volt s helyes, jól átgondolt játékaival teljesen megnyeré a közönség rokonszenvét. Jancsó Géza ur (udvarmester) nyugodt, biztos játékaival egyike volt a darab legsikerültebb alakjainak. Hosszu B. ur (Gay-fare) szép sikerrel oldotta meg feladatát. A kisebb szerepekben Hadházi J. k. a. (Ilona), Zakariás Béla (Károly) és Csiszár Pál urak (inas) derekasan megállták helyeiket s így az egész darab szép sikert aratott.

Ezután Szabó István ur, a mi kedves felolvasónk, tartott egy szellemes felolvasást „A mézes pogácsáról”, melyet jövő számunk tárczájában közölni fogunk.

Végül Szigligeti „Nevelő kerestetik” című vigjátéka zárta be a mai estélyt. Málnási Albina k. a. (özv. Perneiné) és Hadházi Juliska k. a. (Klára) kedves, élénk játékkal

szép tehetségnek adták nyomát s általában igen rokonszenvesen érinték a közönséget, s mi ugy szölvá a közérzületet tolmácsoljuk, midőn azon ohajunkat fejezzük ki: vajha többször látnók színpadunkon! Bocsa Miklós ur (Tálnoki) pompás színpadi jelenség, s vidor, élénk játéka teljesen meglelt külső előnyeinek. Általában igen rokonszenves alak volt. Zakariás Béla ur nyugodt, öntudatos játékaival igen megnyerően mutatá be Szenczey alakját. Könnyű, fesztelen mozgása s helyes plasztikája kiváló értéket kölcsönzött játékaának. Ny. Jancsó G. ur Pernei szerepében egy gyakorlott, rutinírt műkedvelőnek mutatá be magát. A felfogás és kivitel egyaránt kifogástalan s teljes dicséretet érdemel. Dobay Lajos ur Rozmaring szerepében is brillírozott és sok tapost aratott. A kis Kósa Róza (Gusztó) is kedvesen játszott. Még egy névtelen szereplőről kell megemlékeznünk, ki épen azért érdemel dicséretet, mivel nem adott életjelt magáról, és ez a sugó, Vajna Károly ur. Hogy jól oldotta meg feladatát, bizonyítja az, hogy ugy ment az előadás, mint a karikacsapás. Közönség, daczára a rossz időnek, igen szép számmal jelentkezett, s az előadás körülbelöl 80 frtot hozott be.

O.

Különfélék.

— Személyi hírek. Demény Ferencz kézdívasárhelyi törvényszéki aljegyző mult pénteken tette le a bírói vizsgát szép sikerrel a marosvásárhelyi kir. ítélő táblánál. Gratulálunk! — Solyom Miklós, a kézdívasárhelyi kir. ügyészhez áthelyezett ifjú alügyész, a napokban foglalja el új állomását. A törvényszék egy tehetséges tisztviselőt s társadalmunk egy derék, szeretetreméltó tagot nyer benne.

— A kézdívasárhelyi jótékony nőegylet folyó hó 28-án tartá ez évben az utolsó fillérestélyt, mely daczára a kedvezőtlen időjárásnak, ép oly fényes és sikerült volt, mint az előbbie. Ha az ember a sártengeren keresztül uszva, valahogy partot ért s belépett a fényesen kivilágított terembe, bámulattal állt meg a fényes társaság előtt, mely a termet betölté. A benn kínálkozó ezernyi élv gyorsan feledteté az odautazás gyötrelmeit, s 20 új krajezáron annyit élveztünk, hogy két fényes bálban sem annyit. Az estély műsorát a tanító dalkör nyitá meg, s pompás népdalaival teljesen meghódította a közönséget. Ezután Gábor István Csáktornyai „Dal a nőkről” című versét szavalta szépen s nagy hatással. A vers pazar dicsőréttel halmozza el a nőket, s a hölgyközönség oda is volt a nagy boldogságtól s veresre tapsolta kezeit; azonban előttünk ugy rémlett, hogy sok férj ajkán lebegett az a megjegyzés, hogy: „Nem értünk szerzővel mindenben egyet.” A szavalt után ismét a dalkör vette át a szót s aratott zajos tapsokat. A műsort végre tánczvizigalom rekesztette be és folyt a táncz széles jó kedvvel csaknem reggelig. Volt mindenféle kigondolható táncz s még hölgynégyes is, s jártuk női kommandószóra, a mint az életben is nem egyszer járjuk így. A mai szép sikerért Nagy Ferenczné háziasszonyt, Málnási Albina és Székely Málvina háziasszonyokat s Fejér Tóni és Baka Mihály háziurakat illeti a dicsőrétt és dicsőség. Csak ily ügybuzgó s tevékeny rendezőknek sikerülhetett megküzdenni az időjárás viszontagságaival s oly nagy és diszes közönséget hozni össze, mint a mai volt. Ezzel bevégeződött a karácsony előtti fillérestélyek sorozata s tollamat jobb időnk én is pihenni teszem. A viszontlátásra! O.

— A csikszeredai polgári olvasó-kür által folyó évi november 28-án rendezett tánczmulatság, mint az előre megjósoltatott, egy kis deficitet eredményezett; azonban mulatság tekintetében ritkítja párját. Élénk, fesztelen jó kedv uralkodott a teremben s különösen a tánczosnőeknek nem lehetett panaszkodni, mert ez alkalommal a fiatalurak derekasan kitétek magukért, s annyira belemelegedtek, hogy reggel 6 órákor is alig lehetett a tánczosnőket hazacsempészni. A jelenvolt hölgyek közül tudósítónk a következőket jegyezte fel: Élthes Jakabné, özv. Gál Károlyné, Nagy Leontin, Novotny Mariska polg. leányiskolai tanítónő, György-

jakab Mártonné, Jakab Józsefné, Szopos Elekné, Jakab Györgyné, Kovács Ignáczné, özv. Sohászky Ferenczné. id. Gál Andrásné, ifj. Gál Andrásné, Dávid Anna, Jakab Biri, Kovács Lina, Tamás Julcsa, Háhn Mari, Sohászky Mari, Darvas Berta, Jakab Vilma. Az urak közül sokan és az uri nők általában távolmaradásukkal tündököltek; de mit is kerestek volna ott, a polgárság között?!

— A csikszerentdomokosi, illetőleg baláni rézbánya tulajdonosai egy hét előtt felmondottak a bányatelepen dolgozó összes 300 munkásnak és tudatták, hogy e hó végével a bányamunkát véglegesen beszüntetik. Ezen elhatározásra a bányatulajdonosokat azon sajnós körülmény kényszerítette, hogy az alacsony rézárak miatt már évek óta kárral kellett dolgozniok. Most hát, tél kezdetén, a 300 bányamunkás családostól (körülbelöl 5—600 lélek) mehet, a merre lát, s keressen kenyeret, a hol talál Valóban megható látni a sok siró-rívó asszonyt és gyermeket és a kétségbeeséssel küzdő munkásokat, kik az alacsony munkabérből megtakarítani semmit sem tudva, mostan családikkal együtt a legszomorubb sorsnak néznek elébe. Váratlanul érte őket a felmondás, illetve a munka-beszüntetés, s mit tehetnek egyebet, mint most télen, egy betevő falat és meleg ruha nélkül, más bányákhoz vándorolni? Igazán szomorú sors! főleg ha meggondoljuk, hogy a legközelebbi ilyen bányavidék Petrosény; de ott is találhatnak-e valamennyien munkát, hogy a téli időben megélhessenek? Ezen bánya sorsa, daczára dus és első minőségű anyagának, a folytonos bukkás, mert közlekedési viszonyaink miatt nem versenyezhet a kevésbé jó minőségű amerikai rézzel.

— Hazafias megye. Kis-Küküllőmegye törvényhatósága mult csütörtöki közgyűlésében elfogadta az állandó választmánynak azt az indítványát, hogy a megye 10,000 frttal lépjen be az erdélyrészi magyar közművelődési egyesület örökös tagjai közé.

— Miniszterelnöki jubileum. Tisza Kálmán miniszterelnökségének 10 éves jubileuma mult hó 29-én folyt le Budapesten, mely alkalommal a tiszteltök egész hosszu sora fejezte ki üdvözlését a miniszterelnök előtt. Ott voltak az üdvözlők között miniszter-társai élükön Trefort közokt. miniszterrel, a főrendi- és képviselőház tagjai Vay Miklós báró koronaőr vezetése alatt, a felekezetek, a megyék és több város küldöttségei sat. Sokan, kik személyesen meg nem jelenhettek, táviratilag fejezték ki jó kívánataikat. Ezt tette Rudolf trónörökös is. Délután hat órákor diszebéd volt, melyen ezernél több ember vett részt; az első felköszöntő a miniszterelnök mondotta az uralkodóházra, ezután Haynald Lajos biboros-érsek és Jókai Mór mondottak felköszöntőket az ünnepeelt miniszterelnökre.

— A mi egünk csupa rendkívüliségekkel gyönyörködteti és rémitgeti a föld lakóit. A mult héten pazarul hullatta ránk csillagait, majd meg meleg nyári esőt küldött reánk, sártengerrel borítván el a mindenséget, s hogy a már-már kétségbeesett emberiséget valamivel vigasztalja, elküldé a mult hétfőn a remény szép gyermekét, a szivárványt, mintegy tudtára adva a föld lakóinak, hogy ha napokon át esik is, nem lesz vízőzön. A gazdaközönség szívesebben vette volna, ha tarka szivárvány helyett rideg fagyot és fohér havat kapott volna, mert ilyen rendkívüli időjárás mellett méltó aggodalmak töltik el a vetések iránt.

— A keloti események. A hadakozó felek s különösen a győztes Sándor fejedelem, se-hogy sem akarták még végét szakítani a vérontásnak; végre azonban közbelépett Khevenhüller gróf osztrák-magyar nagykövét s a mi a konferenciának nem sikerült, sikerült az neki: a harcot megszüntette. Közbenjárására a két hadviselő hadsereg legfőbb parancsnokai között a következő megegyezés jött létre: „Ázokon a területeken, a hol a két hadsereg van, megszűnik minden ellenségeskedés. Ennek következtében a csapatoknak azon a területen kell maradni, a melyen jelenleg vannak és egy lépést sem szabad tenniök előre.” — E rendszabály szigorú megtartása parancsban kiadott. Belgrádban a hangulat a fegyverszünet

következtében nagyon nyugtalan, az elégedetlenség nagy.

— Pörül járt tolakodó. Mulatságos jelenet szemtanúi voltak egyik délután Budapesten a váci-utozán járókelők. Egy fiatal hölgy sietve haladt a városház-térrel a Gizella-tér felé, de bármennyire sietett, sehogys nem birt elmenekülni egy alacsony termetű, igen válsztkékosan öltözött sárga felöltös uri ember elől, ki nyomon követte s a legtolakodóbb vakmerőséggel udvarolt neki. A hölgy a legnagyobb zavarban volt; szóval elutasítani nem merte, mert a megszólitás csak fokozta volna a tolakodó bátorságot s a járókelők segélyét sem akarta igénybe venni, nehogy feltűnést keltsen s utczai botrányra adjon alkalmat. Mikor a Kristóf-tér elé értek, a hölgy, a ki látta, hogy üldözőjét a néma visszautasítás nem hozza zavarba, a szögletnél egyszerre megállott, ránézett a fiatal urra s így szólt hozzá: „De hát kicsoda ön voltaképen? Legalább mu tassa be magát!” Az előkelő urfi valami nevet hebeggett, mire a hölgy elfordította a fejét. „Még a kalapját se veszi le, mikor velem beszél?” Az urfi lekapta a kalapját, mire a hölgy vilámgyorsan beledobott 2 krajezárt s azután a sarkon befördülve eltűnt. A sárga kabát kövé meredve bámult utána, azután gyorsan körülnézte magát, hogy sokan látják-e? Bizony volt ott 10—20 ember, a kik észrevették a szörnyű kudarcot s jóízűen mosolyogtak rajta. Csak egy nem mosolygott, a Kristóf-tér sarkán álló konstáblér. Az szörnyű komoly képet vágott s gyorsan oda lépe rivalt rá: — Maga itt koldulni mer? Most velem fog jönni. — Meg van bolondulva? Ugy nézek én ki, mint egy koldus? — Ahoz nekem semmi közöm. Láttam, hogy settenkedett a kisasszony körül, a pénz most is ott van a kalapjában. — Megnézik s valóban a két krajezár még akkor is ott volt a cilinder fenekén. A fiatal ur végre is kénytelen volt kérésre fogni a dolgot s csak miután átadta a névjegyet, menekülhetett meg valami nehezen a bekísérés elől. Hogy mikor fog ismét védtelen nőket üldözőbe venni, még nem bizonyos.

Irodalom.

Megjelent a szerkesztőségünkhez is beküldetett a „Székelyegyleti Képes Naptár” az 1886-ik évre a következő tartalommal: „József főherczeg ő fensége és családja” (képekkel), „Lönhart Ferencz erdélyi püspök” (képpel), „A két Szász ev. ref. püspökök”, „Hatólykai Pótsa József, Háromszékmegye főispánja”, „Özevgy Cserai Jánosné szül. Zathureczki Emilia” (képpel), „Zágoni báró Szentkeresztly Stephanie” (képpel), „Két szobor” (hitmonda) K. V.-tól, „Gróf Teleki Mihály marosszéki főkirálybíró és egy marosszéki marochalis széki gyűlés 1822. és 1826. között” gróf Teleki Miklóstól, „Szentgyörgyi barátimhoz” költemény Vass Tamástól, „Miveltsegtörténeti adat” D. Farkastól, „Viszhangok” székely népdalok Simay Jánostól, „Fegsági emlékek” Deák Farkastól, „A méhésztől” Abend András méhészeti vándortanítótól, „Székelyház a budapesti országos kiállításon” E. t., végül „Mezei gazdaság és apróságok” s ezeken kívül a rendes rovatok. Nálunk már szép számban keltek is el belőle. Minthogy a tisztja jövedelem a székely-egylet, melegen ajánljuk a közönség figyelmébe e nagyon olcsó és elegáns kiállítású naptárt. Ara csak 25 kr.

„Katonai Lapok” cím alatt Budapesten politikai jellegű katonai szaklapot indit meg Bolgár Ferencz főhadnagy. Az új lap hetenkint egyszer 1¹/₂—2 iven jelenik meg és nemcsak a hivatásszerű s a szabadságot álomlányu katonának, hanem a nagy közönségnek is van szánva, minélfogva népszerű hangon lesz tartva.

„Zenelap”. E ezim alatt újévkor a zene-művészet összes ágait felkaroló, havonkint háromszor megjelenő közlöny fog megindíttatni Budapesten. Szerkesztője és kiadója Sággh József. A munkatársak névsora a legkiválóbb szakférfiak neveiből van összeállítva. Előfizetési ára egy évre 6 frt.

Szerkesztői izenetek.

Sz. J. Budapest. Nem vagyunk abban a helyzetben, hogy kérését teljesíthessük.

„Kézdívasárhelyi takarékpénztár” és „Kisegítő takarékpénztár”. A kimutatásokat a legjobb akarattal mellett sem szoríthatjuk be jelen számunkba. Jövőre mindkettőt közölni fogjuk.

Felelős szerkesztők:

Ifj. Dobay János. Sprencz György.

Kiadó tulajdonos:

Szabó Albert.

Árverési hirdetményi kivonat.

A kézdivásárhelyi kir. törvényszék, mint tkvi hatóság, közhírré teszi, hogy Nagy Dénes (Ézi fia) k.-vásárhelyi lakos végrehajthatónak Szöcs Dániel mézsáros és neje Bede Mária k.-vásárhelyi végrehajtást szenvedő elleni 410 frt tőkekövetelés és járulékaik iránti végrehajtási ügyében a k.-vásárhelyi kir. törvényszék területén lévő, K.-Vásárhely városában fekvő, a k.-vásárhely-kantai 644. számú tjkvben foglalt A + 1248₁ hr. sz. alatti, a 421. sz. tjkvben A + 1248₁ hr. sz. a., a 440. sz. tjkvben A + 832., 3395. hr. sz. a. és 1258. sz. tjkvben 1241., 1245. hr. sz. ingatlanaira, illetve járandóságaira nézve az árverést 831 frtban ezennel megállapított kikiáltási árban elrendelte, és hogy a fennebb megjelölt ingatlanok az 1885. évi december hó 19-ik napján délelőtti 9 órakor a k.-vásárhelyi kir. törvényszék irattárában megtartandó nyilvános árverésen a megállapított kikiáltási áron alól is eladatni fognak.

Árverezni szándékozik tartoznak az ingatlanok becsárának 10%o. vagy készpénzben vagy az 1881. LX. t.-cz. 42. §. jelzett árfolyammal számított és az 1881. évi november hó 1-én 3333. sz. a. kelt m. kir. igazságügyminiszteri rendelet 8. §-ában kijelölt óvadékképes értékpapírban a kiküldött kezéhez letenni, avagy az 1881. LX. t.-cz. 170. §-a értelmében a bánatpénznek a bíróságnál előleges elhelyezéséről kiállított szabályszerű elismervényt átszolgáltatni.

A kézdivásárhelyi kir. törvényszék, mint tkvi hatóság üléséből, 1885. évi szeptember hó 9-ik napján.

Sz. 144. t. u.
1885.

HIRDETMÉNY.

Kézdí-Vásárhely városa a tulajdonát képező „Kecskés” és „Zsiros” nevű erdőrészből évenként nyerhető mintegy 10 ezer köbméter fatermést eladja.

Az erdő Háromszékmegyében az 1600 méter magas „Nagy Sándor” tetőről Románia felé a Szaláncz patakára hajlik, egy és fél órányira van a galaczkonai vasuti vonal Okna állomásától.

Fája általán véve jó minőségű, ág-tiszta, közepes méretű és finom szerkezetű, vágható kora anyagot tartalmaz s nagyobbára lucz-fenyőből (Fichte) áll és igen alkalmas fekvéssel bír oly vállalkozóra nézve, ki Romániában Bakan és Galacz környékén mint épület-, mű- és szerszámfát szándékozik feldolgozni és értékesíteni azt.

Venni szándékozik bővebb felvilágosítást nyerhetnek az erdőgondnokságnál K.-Vásárhelyt, avagy rövid uton a kir. erdőfelügyelőségénél is Brassóban.

Írásbeli ajánlatok külön a fenyő és a bükkfára, avagy együttesen mindkettőre beadhatók 1000 frt bánatpénzzel felszerelve alólirott városi tanácsnál legkésőbb folyó 1885. évi december hó végéig.

Kézdí-Vásárhely város tanácsának, 1885. november 30-án tartott üléséből.

Szöcs József,
polgármester.

Sz. 4741—1885.

Árverési hirdetmény.

Peselnék község szesz és szeszest italok korcsmárlási joga az 1886. évre kiadandó lévén, az alulirt közbejöttével folyó évi december hó 15-én délelőtti 9 órakor a község házában megtartandó nyilvános árverésen fog eszközölni;

mi is azon figyelmeztetéssel tétetik közzé, mikép árverezni ohajtók a kikiáltási ár 10%o-át bánatpénzképen az árverés megkezdése előtt letenni kötelesek.

Az árverezési feltételek úgy alulírott-nál, valamint a körjegyzői irodában is bármikor megtekinthetők.

K.-Vásárhely, 1885. november 20-án.

Gábor Péter,
szolgabíró.

2—3

Sz. 4741—1885.

Árverési hirdetmény.

Ikafalva község szesz és szeszest italok korcsmárlási joga az 1886. évre kiadandó lévén, az alulirt közbejöttével folyó évi december hó 11-én délelőtti 9 órakor a község házában megtartandó nyilvános árverésen fog eszközölni; mi is azon figyelmeztetéssel tétetik közzé, mikép árverezni ohajtók a kikiáltási ár 10%o-át bánatpénzképen az árverés megkezdése előtt letenni kötelesek.

Az árverezési feltételek úgy alulírott-nál, valamint a körjegyzői irodában is bármikor megtekinthetők.

K.-Vásárhely, 1885. november 23-án.

Gábor Péter,
szolgabíró.

2—3

Sz. 4741—1885.

Árverési hirdetmény.

Futásfalva község szesz és szeszest italok korcsmárlási joga az 1886. évre kiadandó lévén, az alulirt közbejöttével folyó évi december hó 11-én délelőtti 11 órakor a község házában megtartandó nyilvános árverésen fog eszközölni; mi is azon figyelmeztetéssel tétetik közzé, mikép árverezni ohajtók a kikiáltási ár 10%o-át bánatpénzképen az árverés megkezdése előtt letenni kötelesek.

Az árverési feltételek úgy alulírott-nál, valamint a körjegyzői irodában is bármikor megtekinthetők.

K.-Vásárhely, 1885. november 23-án.

Gábor Péter,
szolgabíró.

2—3

Sz. 4741—1885.

Árverési hirdetmény.

Felsőtorja község szesz és szeszest italok korcsmárlási joga az 1886. évre kiadandó lévén, az alulirt közbejöttével folyó évi december hó 11-én délután 3 órakor a község házában megtartandó nyilvános árverésen fog eszközölni; mi is azon figyelmeztetéssel tétetik közzé, mikép árverezni ohajtók a kikiáltási ár 10%o-át bánatpénzképen az árverés megkezdése előtt letenni kötelesek.

Az árverési feltételek úgy alulírott-nál, valamint a körjegyzői irodában is bármikor megtekinthetők.

K.-Vásárhely, 1885. november 23-án.

Gábor Péter,
szolgabíró.

2—3

Sz. 4741—1885.

Árverési hirdetmény.

Szászfalu község szesz és szeszest italok korcsmárlási joga az 1886. évre kiadandó lévén, az alulirt közbejöttével folyó évi december hó 9-én délelőtti 11 órakor a község házában megtartandó nyilvános árverésen fog eszközölni; mi is azon figyelmeztetéssel tétetik közzé, mikép árverezni ohajtók a kikiáltási ár 10%o-át bánatpénzképen az árverés megkezdése előtt letenni kötelesek.

Az árverezési feltételek úgy alulírott-nál, valamint a körjegyzői irodában is bármikor megtekinthetők.

K.-Vásárhely, 1885. november 19-én.

Gábor Péter,
szolgabíró.

3—3

Sz. 5302—1885.

Árverési hirdetmény.

Esztelnek község szesz és szeszest italok korcsmárlási joga az 1886. évre kiadandó lévén, az alulirt közbejöttével folyó évi december hó 8-án délelőtti 9 órakor a község házában megtartandó nyilvános árverésen fog eszközölni; mi is azon figyelmeztetéssel tétetik közzé, mikép árverezni ohajtók a kikiáltási ár 10%o-át bánatpénzképen az árverés megkezdése előtt letenni kötelesek.

Az árverezési feltételek úgy alulírott-nál, valamint a körjegyzői irodában is bármikor megtekinthetők.

K.-Vásárhely, 1885. november 18-án.

Gábor Péter,
szolgabíró.

3—3

Sz. 5213—1885.

Árverési hirdetmény.

Oroszfalu község szesz és szeszest italok korcsmárlási joga az 1886. évre kiadandó lévén, az alulirt közbejöttével folyó évi december hó 4-én délelőtti 8 órakor a község házában megtartandó nyilvános árverésen fog eszközölni; mi is azon figyelmeztetéssel tétetik közzé, mikép árverezni ohajtók a kikiáltási ár 10%o-át bánatpénzképen az árverés megkezdése előtt letenni kötelesek.

Az árverezési feltételek úgy alulírott-nál, valamint a körjegyzői irodában is bármikor megtekinthetők.

K.-Vásárhely, 1885. november 13-án.

Demény Ferencz,
szolgabíró.

3—3

Sz. 4057—1885.

Pályázati hirdetmény.

Osdola és K.-Martonos csoportosított községek körjegyzői állomása helyettesítés útján betöltendő lévén, arra ezenel pályázatot hirdetek.

Pályázni ohajtók az 1883. évi I. t.-cz. 6. §-ában körülírt, képességüket és eddigi szolgálataikat, de különösen gyakorlati képzettségüket igazoló okmányokat folyó évi december hó 12-én délután 6 óráig hozzám benyújtani felhivatnak.

Az 1871. évi XVIII. t.-cz. 84. és 85. §§-ai alapján megajándékos helyettesítés folyó évi december hó 14-én d. e. 9 órakor fog Osdolán a község házában megtartatni.

Kézdijárási szolgabíró.

K.-Vásárhely, 1885. november 23-án

Gábor Péter,
szolgabíró.

3—3

Sz. 5302—1885.

Árverési hirdetmény.

Kurtapatak község szesz és szeszest italok korcsmárlási joga az 1886. évre kiadandó lévén, az alulirt közbejöttével folyó évi december hó 8-án délelőtti 11 órakor a község házában megtartandó nyilvános árverésen fog eszközölni; mi is azon figyelmeztetéssel tétetik közzé, mikép árverezni ohajtók a kikiáltási ár 10%o-át bánatpénzképen az árverés megkezdése előtt letenni kötelesek.

Az árverési feltételek úgy alulírott-nál, valamint a körjegyzői irodában is bármikor megtekinthetők.

K.-Vásárhely, 1885. november 18-án.

Gábor Péter,
szolgabíró.

3—3

Sz. 5259—1885.

Árverési hirdetmény.

Mátisfalva község szesz és szeszest italok korcsmárlási joga az 1886., 1887. és 1888. évre kiadandó lévén, az alulirt közbejöttével folyó évi december hó 2-án délután 3 órakor a község házában megtartandó nyilvános árverésen fog eszközölni; mi is azon figyelmeztetéssel tétetik közzé, mikép árverezni ohajtók a kikiáltási ár 10%o-át bánatpénzképen az árverés megkezdése előtt letenni kötelesek.

Az árverési feltételek úgy alulírott-nál, valamint a körjegyzői irodában is bármikor megtekinthetők.

K.-Vásárhely, 1885. november 17-én.

Gábor Péter,
szolgabíró.

3—3

Sz. 4741—1885.

Árverési hirdetmény.

Sárfalva község szesz és szeszest italok korcsmárlási joga az 1886-dik évre kiadandó lévén, az alulirt közbejöttével folyó évi december hó 9-én délelőtti 9 órakor a község házában megtartandó nyilvános árverésen fog eszközölni; mi is azon figyelmeztetéssel tétetik közzé, mikép árverezni ohajtók a kikiáltási ár 10%o-át bánatpénzképen az árverés megkezdése előtt letenni kötelesek.

Az árverési feltételek úgy alulírott-nál, valamint a körjegyzői irodában is bármikor megtekinthetők.

K.-Vásárhely, 1885. november 19-én.

Gábor Péter,
szolgabíró.

3—3

Sz. 4741—1885.

Árverési hirdetmény.

Nyujtód község szesz és szeszest italok korcsmárlási joga az 1886-dik évre kiadandó lévén, az alulirt közbejöttével folyó évi december hó 9-én délelőtti 12 órakor a község házában megtartandó nyilvános árverésen fog eszközölni; mi is azon figyelmeztetéssel tétetik közzé, miszerint árverezni ohajtók a kikiáltási ár 10%o-át bánatpénzképen az árverés megkezdése előtt letenni kötelesek.

Az árverési feltételek úgy alulírott-nál, valamint a körjegyzői irodában is bármikor megtekinthetők.

K.-Vásárhely, 1885. november 19-én.

Gábor Péter,
szolgabíró.

3—3

Sz. 4741—1885.

Árverési hirdetmény.

Szárazpatak község szesz és szeszest italok korcsmárlási joga az 1886-dik évre kiadandó lévén, az alulirt közbejöttével folyó évi december hó 8-án délután 4 órakor a község házában megtartandó nyilvános árverésen fog eszközölni; mi is azon figyelmeztetéssel tétetik közzé, mikép árverezni ohajtók a kikiáltási ár 10%o-át bánatpénzképen az árverés megkezdése előtt letenni kötelesek.

Az árverezési feltételek úgy alulírott-nál, valamint a körjegyzői irodában is bármikor megtekinthetők.

K.-Vásárhely, 1885. november 19-én.

Gábor Péter,
szolgabíró.

3—3